



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1292/2021

09.12.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Невенке Важић, Драгана Аћимовића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Немање Борисављевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 149/21 од 18.6.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 466/21 од 22.9.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Борисављевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лазаревцу К 149/21 од 18.6.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 466/21 од 22.9.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу К 149/21 од 18.6.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 04.10.2020. године, када је лишен слободе, па надаље. Окривљеном је, на основу члана 84. КЗ, изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или у одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи и има трајати док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим што се време проведено у установи за лечење урачунава у казну затвора. На основу члана 89а. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације у трајању од једне године па је окривљеном забрањено даље узнемиравање оштећене ББ с тим да се време проведено у затвору односно у здравственој установи не урачунава у време трајања наведене мере, која се може укинути и пре истека времена за које је одређена, ако престану разлози због којих је одређена. Оштећена ББ је упућена да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка одређених у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 466/21 од 22.9.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Лазаревцу и браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Борисављевића, а пресуда Основног суда у Лазаревцу К 149/21 од 18.6.2021. године, потврђена.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Борисављевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, преиначи у целини побијану пресуду тако што ће окривљеног да ослободи од оптужбе, или укине у целини побијану пресуду, предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем. Из садржаја захтева за заштиту законитости произлази да бранилац побија и правноснажну пресуду првостепеног суда.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је првостепени суд прекорачио оптужбу. Првостепени суд је, према наводима захтева, утврдио да окривљени предузетим радњама није угрозио телесни интегритет оштећене, па је из изреке пресуде те наводе изоставио. Таквом изменом чињеничног описа кривичног дела, суд је, по мишљењу браниоца, прекорачио оптужбу на штету окривљеног и поступио супротно закону будући да у случају када јавни тужилац не докаже наводе оптужног предлога, суд окривљеног треба да ослободи од оптужбе.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, по оцени Врховног касационог суда, не могу се прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници.

Из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, а ни субјективни идентитет оптужбе. Ово имајући у виду, да је чињенични опис у изреци првостепене пресуде остао у границама чињеничног основа из оптужног предлога који је првостепени суд само ускладио са чињеничним стањем утврђеним током главног претреса и то тако што је из изреке пресуде изоставио наводе да је радњама окривљеног угрожен телесни интегритет оштећене. Поступајући на изнет начин, првостепени суд није погоршао положај окривљеног. Штавише, изостављањем предметних навода из чињеничног описа у изреци првостепене пресуде, умањена је радња кривичног дела па Врховни касациони суд супротне наводе браниоца оцењује као неосноване.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП наводима да је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од десет месеци упркос бројним олакшавајућим околностима, које у захтеву наводи и образлаже. Бранилац сматра да олакшавајуће околности и судска пракса у кривичним предметима вођеним поводом истог кривичног дела, упућују на закључак да је у конкретном случају изречена казна затвора превисоко одмерена односно да је било места изрицању условне осуде.

Изнетим наводима захтева, иако формално означава повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, бранилац окривљеног у суштини истиче да суд није правилно одмерио казну с обзиром на околности које утичу да казна буде већа или мања чиме, по налажењу Врховног касационог суда, указује на неправилну одлуку о кривичној санкцији, односно на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Осим тога, бранилац у поднетом захтеву цени изведене доказе на начин који је супротан оцени доказа, чињеничним утврђенима и закључцима нижестепених судова, на који начин, по оцени овог суда, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање изнетих навода, као ни преосталих навода захтева за заштиту законитости којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка 438. став 1. тачка 10) и 11) ЗКП. Ово из разлога што бранилац окривљеног у погледу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП не образлаже у чему се конкретно наведена повреда састоји па захтев у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП, док повреде закона из члана 440. и 441. став 1. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, нису повреде прописане у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Борисављевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић